

«1931», LA NOVEL·LA GUANYADORA

Dissimular la veritat

Josep Enric Gongga, un escriptor de Gandia, ha guanyat amb «1931» la modalitat de novel·la dels premis Ciutat de Palma. Una novel·la que l'autor engloba amb un sol mot: artífici.

Miquel Alberola

Josep Enric Gongga, trenta-cinc anys. De fa deu anys ençà no ha fet altra cosa que teatre —escriure'n i representar-ne— amb el grup Pluja. Ara, després d'aconseguir el premi de novel·la Ciutat de Palma amb l'obra *1931*, alterna l'escenari i la literatura.

—¿Què és «1931»?

—La novel·la parteix d'uns fets que van ocórrer a Gandia en 1931, concretament la crema de l'església de la Seu. Anys més tard, en derrocar l'Ajuntament, descobriren una cambra oculta amb un cos i uns documents relacionats amb la crema de l'església. És aleshores que comença la novel·la.

No és una novel·la històrica. El

personatge es troba immers en un procés que el fa passejar-se per les èpoques. És una narració fictícia, una reflexió sobre la literatura.

—¿Emmarcaries la novel·la en algun corrent literari?

—És difícil d'emmarcar. Com a referència formal, per la manera d'estructurar el llibre, possiblement a la manera de Gonzalo Torrente Balles-ter.

—¿Com veus el panorama de la narrativa valenciana actual?

—Això dels lladres i serenos... No em sembla malament que es facen novel·les policíacques. A més, aquest gènere pot reflectir un cert ambient que pot viure's a Gandia. Possiblement són tòpics, moltes vegades hi caus. És un tipus de novel·la que pot funcionar en les poblacions d'estructura urbana

com València, Gandia, Alcoi o Torrent.

—¿Què penses dels premis literaris?

—En la meua opinió, n'hi ha massa. S'ha arribat a una situació que pot ser sí, pot no, tots tenen el seu premi, i no hi ha prou nòmina d'escriptors per tal de cobrir-los.

Seria més coherent disposar d'una bona política editorial amb el suport de les institucions, perquè els premis poden ser molt frustrants.

—¿L'escriptor valencià ha de ser guardonat fora del País Valencià perquè li facen cas?

—Podria ser. En el meu cas jo trobe molt normal poder presentar-me a un premi de Catalunya o Balears, perquè es fan en la meua llengua. Tornant al llibre, he posat com a cita una paraula —la seua accepció— que pense que pot donar una imatge d'allò que és la novel·la. És *artífici*: habilitat, truc, emprats per a estrafer o dissimular la veritat, les imperfeccions d'una cosa per produir un efecte determinat que serveix per a enganyar. Això reflecteix prou el llibre.

—¿I a tu?

—A mi també, és clar. □

 GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I CIÈNCIA

JULIO GONZALEZ

COL·LECCIÓ DE L'IVAM
i LA MONTSERRAT
LE RÊVE. LE BAISER
GRAND PERSONNAGE DEBOUT
L'HOMME CACTUS I

La Llotja de València, 9 de gener / 8 de febrer 1986